

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du skenker mig dig selv, du selv min deel vil være

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du skenker mig dig selv, du selv min deel vil være", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid82478/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

6. Vær dog troe til sidste ende,
Føer til seyren hver en kamp,
Lad det bide, lad det brænde,
Lad det koste sved og damp,
Er dog al vor trængsel her
Ikke herligheden værd,
Som dig JEsus hisset giver,
Naar du hans medarving bliver.

7. Nu vel an, saa vil jeg lide,
Troe og elsk' og haube fast,
JEsus hielper mig at stride,
Aldrig har hand den forkast,
Som i korsot holder fod,
Og paa ham sig fast forlod,
Ham vil jeg mig overgive,
Hand skal al min nød fordrive.

10. Om Hjertets Opofrelse til Gud.

Nr. 175.

Mel. O Gud! du fromme Gud.

351 **D**u skenker mig dig selv, du selv min deel vil værc,
Min JEsu! ach hvad skal jeg dig igien forære?
Alt hvad jeg er og har, for intet regnes kand,
Alt hvad jeg kand og veed, det veyer ey et grand.

2. Du skenker mig dig selv, o soel! min siel at glæde,
Bort sorg! hvor kand jeg nu bedrøvet gaee og græde,
Thi JEsus sklamer nu saa deylig i mit bryst,
Og fylder hjertet med sit klare lys og lyst.

Nr. 175. FJ²⁻⁷. 1, 1: vil| vil F.

6, 3: lad det bide som klatte, brænde som lid, om trængsel af vekslede art. —
6, 5: er dog al vor trængsel| al vor trængsel er dog. — 6, 6: ikke herligheden værd|
ikke værd at sammenligne med herligheden. Rom. 8, 18 i ældre oversættelser:
>Denne nærværende tids lidelser er ikke den herlighed værd, som skal Abenlares
på os. — 6, 8: Rom. 8, 17. — 7, 4: forkast| forkastet. — 7, 5: i korsot| i lidelsen;
holder fod| holder stand.

Nr. 175. Oversættelse. Du schenckest mir dich selbst, II. Elmenkorst, Schr. s. 941. —
1, 1: min deel| min ejendom. Sl. 73, 26. — 1, 2: igien| til gengæld. — 2, 1: soel|
Sl. 84, 12.

3. Du skenker mig dig selv, o manna! mig at føde,
Min siel er fuld, som før var hungriq, tom og øde,
Nu kand jeg gjøre mig til gode i min siel,
O man! hvad smager du mig dog saa sød og vel!

4. Du skenker mig dig selv, o klare livets kilde!
Det søde himmel-vand kand al min tørst formilde,
Naar jeg er fuld af sorg, og verdens trøst er suur,
Saa er den kilde sød, livsalig, reen og puur.

5. Du skenker mig dig selv, o rose! mig at pryde,
Du rare rosmarin kand siel og hierte fryde,
Din rene manddoms vext er aandens liv og lugt,
Jeg finder paradiis i dine læbers frugt.

6. Du skenker mig dig selv, o du mit hiertes hierte,
Min siel sig aabner vidt med tusind længsels smerte,
At blive fyldt af dig, dig gandske tage ind.
O store gave! bliv mig altid i mit sind. 352

7. Tag dog til takke med det jeg igien kand føre,
Alt det, som i mig er, begynder sig at røre
Og vil dig ofres op, min leylighed du seer,
Tag mig saadan jeg er, jeg har jo intet meer.

8. Mit øye skal du faae, som sig i dig forlyster,
Min troe, som sig ved dig til himlen fast fortrøster,

3, 1: mig dig selv; dig mig selv FJ-3. 4, 1: livets! livens P. 6, 1: mig dig selv
dig mig selv FJ-2. 8, 1: skal! skalt P.

3, 1: manna] 2. Mos. 16, 4-18; Joh. 6, 48-50. — 3, 2: fuld] fyldt, mættet. — 3, 4: man] manna. — 4, 1: livets kilde] Sl. 36, 10; Jer. 2, 13; Joh. 4, 10, 14. — 5, 1: rose] Højs. 2, 1, jfr. til nr. 10. — 5, 2: rare] sjældne, Lærige. — 5, 3: Der tænkes på Jesus som sandt menneske. Hans rene, syndfri menneskenatur (manddom) ses som en plante (vext) med Helligåndens livskraft og duft, eller måske: med livskraft og duft for min ånd. Til vext jfr. nr. 10, 5, 4. I originalen hedder det, l. 23: Du (o: rose) blüh'st von ewigkeit; ich lasz du fröhlich mercken im angenom'mnen Heisch. — 5, 4: dine læbers frugt] dit ord, jfr. Lehr. 13, 15. — 6, 1: mit hiertes herte] det inderste livgivende i mit hjerte, jfr. nr. 30, 3, 7 og Hans Livs Bø, nr. 105, 8, 4. — 7, 1: igien] til gengæld; føre] bringe. — 7, 3: min leylighed] min evne, hvad jeg dugter at gøre. — 8, 2: sig ... til himlen ... fortrøster] stoler på at skulle komme i himlen.

At du paa jorden komst til mig fra faders stoel,
Og jeg til evig tiid skal see dig der, min soel!

9. Min mund jeg skenker dig, din kierlighed at smage,
Hvorved mit kiød og blod du vilde paa dig lage,
Fyld med din kierlighed mit hierte nat og dag,
Saa er al verden mask for sielens himmel-smag.

10. Jeg skenker dig min lyst, begierlighed og ville,
At hende intet fra din kierlighed skal skille,
Kun du, Immanuel! livs-kielde! Gud og mand,
Al min begierlighed og længsel fylde kand.

11. Mit hierte vil jeg dig til evigt offer bære,
Der har du det, men du skal selv mit hierte være,
Din aabne sides saar jeg søger som en bie,
Saa har jeg hierte nok at døde og leve i.

12. Min siel jeg skenker dig, o brudgom, jeg er bruden,
Jeg vilde heller døde, end leve dig foruden,
353 Jeg lever, ikke jeg, du lever selv i mig,
Og hvad jeg lever, det jeg lever glad i dig.

13. Forsmaa mig ikke, o min hiertens lyst og krone!
Min manna! livets soel og milde naade-throne!
Skift med mig, giv mig dig, og tag hvad jeg formaar,
Saa har jeg alting, dig, du mig og intet faar.

8, 3: komst] kom J². 10, 1: milde] milde J². 11, 1: evigt] evig FJ². 11, 2: skal] skal F. 13, 2: hierts] hiertsens F.

8, 3-4 forklarer i løs tilslutning 1, 2: ved dig [år sin forklaring i 1, 3, forventningen om at komme i himlen får sin i 1, 4. I originalen bedder det, i 2-4, om troen: wether ... drauf den himmel bauet, dasz du vom himmels-thron gekommen, JEsu Christ! uns leitest da hinein, wo du selbst sonne bist. — 9, 2: Joh. 1, 14. — 9, 4: masel; det, som bliver til overs efter kogning af mælk, svineinde; den fortabte søn slegerede at fylde sin lug med mask, som svineens sår, Lk. 15, 16; sielens himmel-smag] sjælen har kun smag for det himmelske. — 10, 2: herde] om viljen. — 10, 3: Immanuel] Gud med os, benævnelse for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — V. 11 er næsten helt Brorsons værk; fra originalen har den egentlig kun tanken om en bie. — 11, 2: der har du det] ordene, hvormed gaven overrækkes; du skal selv mit hierte være] jfr. 6, 1; udtrykket er her måske ligefrem hentet fra nr. 33, 5, 7 (Paul Gerhard). — 11, 3: Joh. 19, 34. — 12, 1: brudgom ... bruden] Billedet er Brorsons. — 12, 3-4: Gal. 2, 20. — 13, 2: naade-throne, nådesøj, betegnelse for Jesus, se under nr. 21, 4, 2. — 13, 3: skift med mig] byt med mig; formaar] evner at yde. — 13, 4: alting, dig] den, der har Jesus, har alt, jfr. nr. 168, 2, 8; mig og intet] mig, der er intet.